GÜNAYDIN

usturа 46

Berber koltuğunda sen tıraşını olursun,
Seçimi kaybetsen de koltuğa kurulursun !
- Kurul Berberi -

Anlat Derdini Markopaşaya!..

Çanakkale'den bir öğretmen okurumuz soruyor:

Büyüklerimizden biri şöyle demiş:

"Olur böyle vakalar,
"Türk polisi yakalar!"

Paşam, bu söz ne demektir, lütfen açıklar mısınız?

MARKOPAŞA:

Türkler genellikle şair insan olduklarından, o büyük dediğiniz de her kim ise, şiir gibi lâf etmiş. Bu sözün açıklamasına gelince, şair olan Türk halkı, o sözün arkasını getirerek açıklamayı yapmış. Şöyle ki:

"Olur böyle vakalar,
Türk polisi yakalar:
Alır götürür merkeze
Rezil eder herkese."

Çorum'dan bir okurumuz yazıyor:

"Paşam,

Ben mizahı çok seviyorum. Yıllardan beri bütün mizah dergilerini alır, okurum. Ama USTURA, şimdiye kadar çıkmış ve çıkmakta olan mizah dergilerinin en güzeli. USTURA'yı o kadar beğeniyorum ki, onun elime geçeceği cumartesi günlerini sabırsızlıkla bekliyorum. Bence USTURA, bir mizah şaheseridir. Şimdiye kadar size birçok karikatür, fıkra, taşlama, yazı, hikâye gönderdim, ama neden hiç birini yayınlamadınız?

MARKOPAŞA:

Önce, iltifatlarınız için teşekkürlerimizi sunarız. Darılmazsanız sorunuzu cevaplandırayım:

Sizin ve sizin gibi değer bilir okurlarımızın iltifatları sürsün, hiç eksilmesin diye eserlerinizi üzüle üzüle yayınlıyamıyoruz.

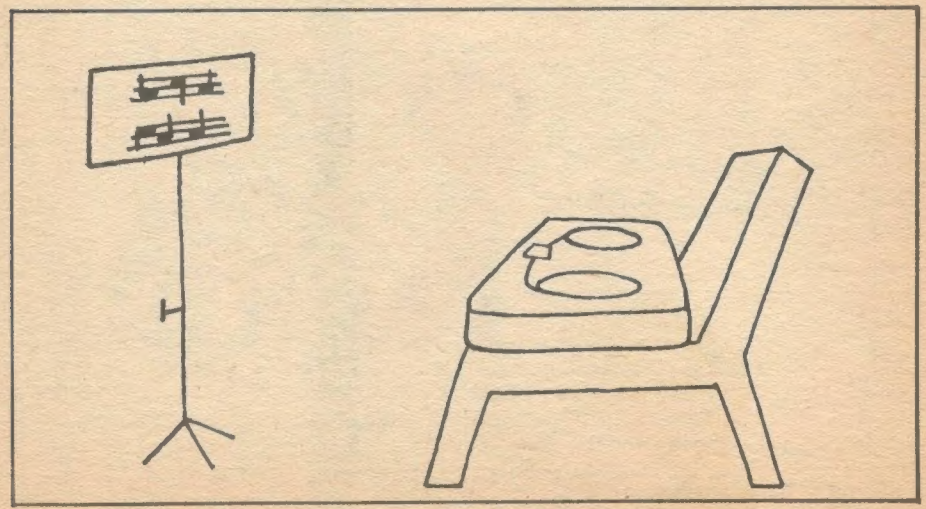

27 EKİM, Hepimize mutlu olsun

Yazan: Kerâmi Pestenkerâni

Yarın, 27 Ekim'dir. Bu büyük, bü kutsal gün, hepimize kutlu ve mutlu olsun. Bütün okurlarımızın 27 Ekim gününü candan kutlarız.

Bu kutsal ve büyük günün anlamını, önemini ve değerini çok iyi kavramamız ve bu kutsal güne lâyık olabilmek için elimizden gelen çabayı göstermeliyiz.

27 Ekim Pazartesi gününün neden kutsal ve değerli bir gün olduğunu hiç düşündünüz mü? Ne yazık ki bu günün değeri pek çoklarınca bilinmediğinden, bu kutsal günün anlam ve önemini açıklamak zorunda kalıyoruz. 27 Ekim Pazartesi günü niçin kutsal, niçin büyüktür? Çünkü, Türk halkı ancak bu gün çalışma olanağına sahiptir. Bilindiği gibi, insanlar ancak ve ancak çalışarak ilerleyebilir ve bir ülke, halkının çalışmasiyle gelişebilir. Yurdumuzu, geri kalmış bir ülke durumundan kurtarmak için bütün yurttaşlarımızın çok çalışmaları gerekir. Ama lütfen söyler misiniz? Ne zaman çalışacağız? Bayramlardan, tatillerden boş bir zaman kalıyor mu ki; aman fırsattır diyerek çalışabilelim? Yurdumuzda her Tanrının günü bir bayramdır: Ya dinsel bayramdır, ya ulusal bayramdır, ya bir il yada ilçenin kurtuluş günü bayramıdır, ya seçim vardır, ya nüfus sayımı vardır, ya futbol maçı vardır, ya Cumartesi-Pazar tatilidir. ya bir karşılama-uğurlama ya da bir açılış töreni vardır, ya çalıştığımız yerin kuruluş günüdür, ya büyüklerden birinin ölüm yıldönümüdür. Bütün bunlardan hiç birinin olmadığı günlerde de ya bir yaş günü, ya düğün, ya nikâh ya sünnet düğünü vardır.

İştee, sanıyoruz ki, yarınki 27 Ekim Pazartesi gününün anlam ve önemi iyice anlaşılmıştır. Yarın, bayram mayram olmayan, tatil matil olmayan bir gündür. Bayramlardan, tatillerden bize çalışabilmemiz ancak kala kala işte yarınki 27 Ekim günü kalmıştır. Bayramdan seyrandan, tatilden matilden yakamızı ve paçamızı kurtarabildiğimiz böyle tarihi ve kutsal bir günün değerini bilip ona göre çalışmalıyız. Düşünelim ki, yalnız yılda bir gündük ... Bu fırsatı da kaçırırsak, bundan sonra bayramsız bir günü ele geçiremiyeceğiz. Unutmayalım, yılın tek çalışma günü olan yarınki 27 Ekim Pazartesi günü çok çalışalım ki, Avrupa'ya yetişelim.

Çalışma fırsatı bulacağımız yarınki 27 Ekim günü için ne kadar övünsek, bayram etsek azdır. Sayın okurlarım, hepinizin 27 Ekim bayramı kutlu ve mutlu olsun!

-Tam zamanında yetiştin kocacığım.. Bu adam bana çok kötü tekliflerde bulunuyordu.

Usta Amatörler:

Evvelki sayılarımızda tertiplemiş olduğumuz Nasrettin Hoca Karikatür Yarışmasına iki karikatürüyle katılmış olan Meral Ülgen, TMTF'nun düzenlediği 1966 Barış Şenliği'ndeki karikatür yarışmasında birinciliği kazanmıştır.

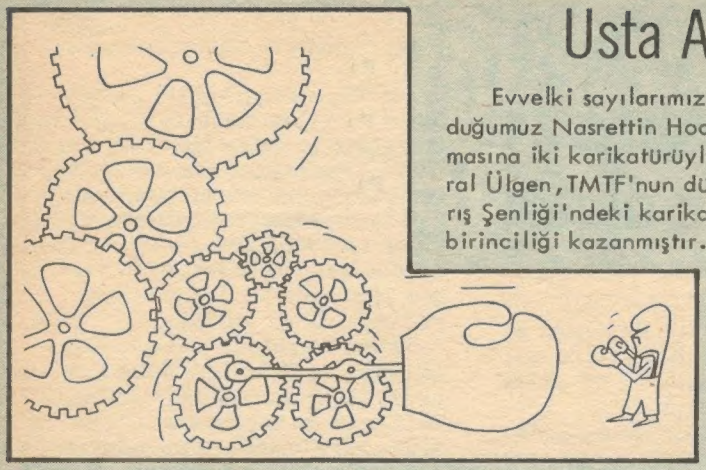

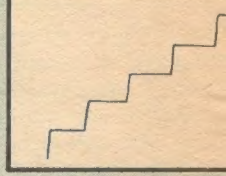

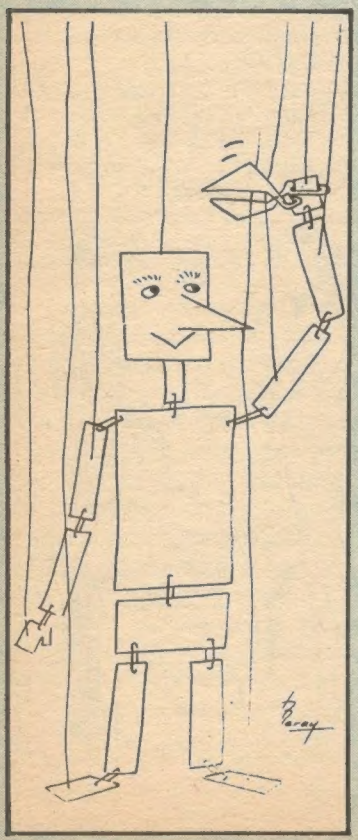

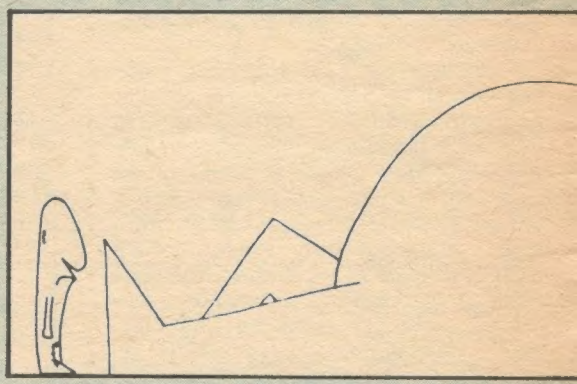

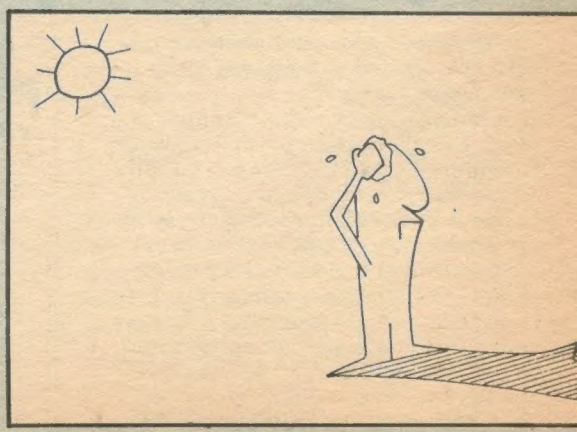

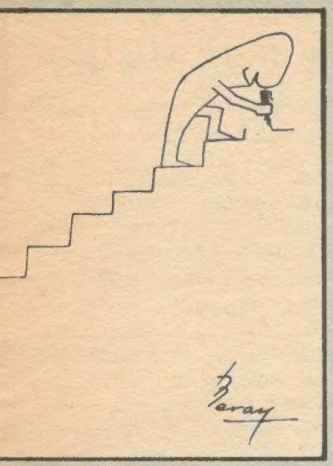

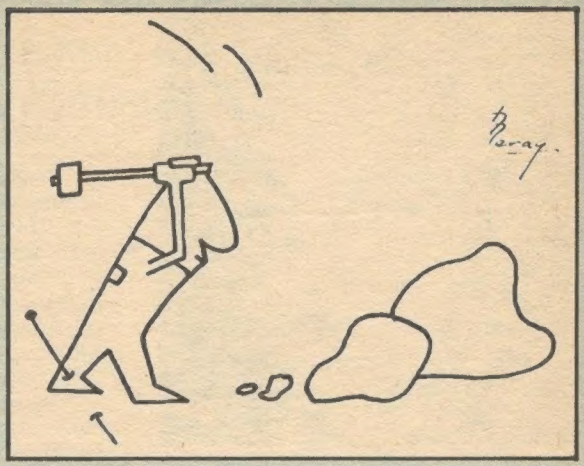

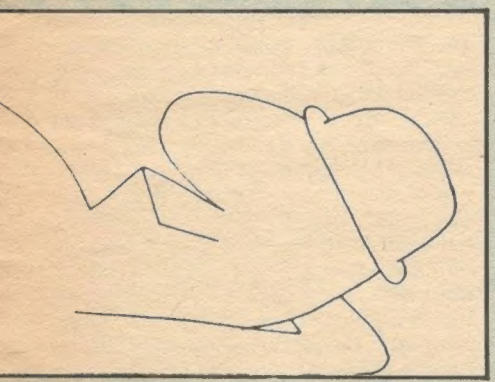

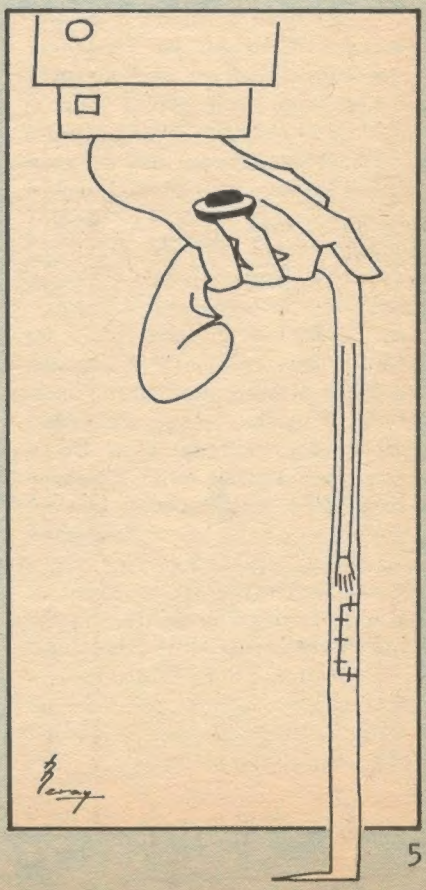

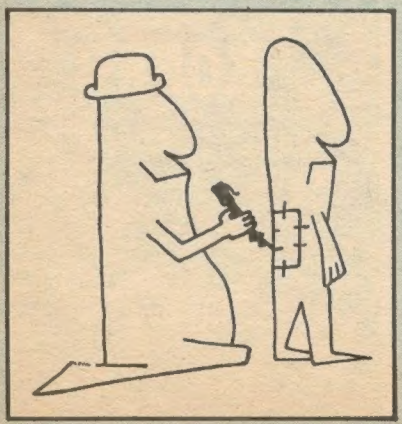

DOĞAN NADİ (1913-1969)

Türk gazetecilik ve mizahında minik fıkraların yaratıcısı olan Doğan Nadi, akciğer kanserinden tedavi için gittiği Londra'da 7 ekim günü öldü. Bir yenilik olan ve sonradan başka yazarlara da örnek olan minik fıkralarına, çok partili düzene girişimizle birlikte, 1946-47 yıllarında Tasvir Gazetesinde başlamış, sonradan da, sahiplerinden olduğu Cumhuriyet Gazetesinde bu fıkralarını sürdürmüştü. Cumhuriyet Gazetesinin kurucusu Yunus Nadi'nin oğlu ve başyazarı Nadir Nadi'nin kardeşi olan Doğan Nadi, günlük minik fıkralarına, "Bir Dakika", pazar günleri yayınlanan haftalık fıkralarına da "Yedi Dakika" başlığını koyardı. Seçilmiş minik fıkraların dan derlenmiş "Bir Dakika" adlı kitabı vardır. Bu minik fıkraların özelliği, daha başlıkların da başlayan esprinin çok yoğun oluşu ve eleştirdiklerini kırıp incitmeden alaya almasıydı.

Doğan Nadi

BİR DAKİKA

Doğan Nadi'nin seçilmiş fıkralarından derlenmiş bir kitabı vardır. "Bir Dakika" adlı bu kitap, Akbaba mizah dizisinden yayınlanmıştır. "Bir Dakika" adlı kitabının çıkmasından önce, Yusuf Ziya Ortaç'ın Doğan Nadi'yle bir konuşması Akbaba dergisinde yayınlanmıştı. Bu konuşma, şöyle son bulmaktadır:

-Şimdiye kadar yazdığınız fıkralar içinde en beğendiğinizi anlatır mısınız?

- Bir tane var. Bektaşi'nin birisine, iki şişe şarap göndermişler. Bunun hangisi iyidir, diye sormuşlar. Herif bir tanesini açmış, bir yudum tatmış, ötekini göstererek: "Bu iyidir.." demiş, Onlar da (Buna bakmadan nereden biliyorsun, bunun daha iyi olduğunu?) demişler. Hazret elindeki şişeyi göstermiş: (Bundan daha kötüsü olmaz ki..) demiş. Bu malûm bir hikâye zaten. Ben bunun başlığını (Siyasî partilerimiz) koymuştum. Demokrat Partinin yeni kurulduğu günlerde idi. Pek hoşa gitmişti. Bu fıkra benim değil, yalnız başlık benimdi.

KORKU

Ölümünden sonra Doğan Nadi için öyle yazılar yazıldı ki, bunları okuduktan sonra, hadi gel de öl bakalım ölebilirsen..

Şimdi, ölmekten, her zamankinden daha çok korkuyorum.

Aziz NESİN

ELİF NACİ ANLATIYOR

ÇAKMAK

Masa başındayız. Sigarasını yakmak için çakmağımı çıkardım.. Benzini kalmamış olacak ki, yanmadı. Elimden aldı ve garsona seslendi:

-"Al bunu sen kullan" diye çakmağımı garsona bağışladı, cebinden kendi çakmağını çıkarıp önüme koydu.

-"Çakmak dediğin böyle olur" dedi. Bu, üstünde "Doğan Nadi" yazılı bir Ronson çakmağı idi. Çaktım, çaktım o da yanmadı. Bu defa ben garsona seslendim. Tam "Al bunu da sen kullan" diyecekken Doğan Nadi hemen garsona:"Al buna benzin koy, getir" dedi.. Benzin konup getirildikten sonra taşı ıslanmış olduğu için yine yanmadı. Doğan Nadi:

-"Adam bir varil benzin koymuş, tabii yanmaz" dedi ve çakmağı bana hediye etti... Üstünde adının yazılı olduğunu hatırlattım.

-"Daha iyi ya, kimin tarafından hediye edildiğini unutmazsın" dedi. Ben:

-" O kadar aksilik yapıyor ki, bu çakmağın Doğan Nadi'ye ait olduğu derhal anlaşılıyor" dedim.

O, aksi adam değildi. Ama şakayı severdi.

*

ALEMDAR MUSTAFA PAŞA

Sene 1940. Öğet Apartmanının birinci katında ben, beşinci katında Doğan Nadi otururdu. Gazeteden eve geldiği zaman bana şöyle bir uğramadan kendi katına çıkmazdı. O sene kış mı erken gelmiş, kaloriferler mı mız mız yanıyordu, üşüdüm. Arkamda omuzlarımdan, topuklarıma kadar babamın eski samur kürkü vardı.. Kapı çalındı. Açtım. Doğan Nadi:

-"Affedersiniz yanlış geldim" deyip gidiyordu, seslendim:" Neden gelmiyorsunuz?.. " Şu cevabı verdi:

-"Efendim, ben Elif Naci'ye gelmiştim, karşıma Alemdar Mustafa Paşa çıktı ! "

*

İYİ OLUR

Yedi Dakika'sını ben resimlerdim. Bir gün bana nedense:

-"Elif" dedi," Bundan sonra resimleri ben yapayım, yazıları sen yaz."

Ben derhal: " Aman çok iyi olur" dedim.

-"Anlamadım" dedi , "Resimler mi yazılar mı iyi olur ?"

-"Tabii yazılar" dedim. Dedim ya, şakayı severdi, kızmazdı.

1946 yılında Amerikalıların Missouri zırhlısı İstanbul'a gelince Doğan Nadi,

"Bir dakika " sında İstanbul'da Amerikalılar için yapılan hayasiyet kırıcı hazırlığı şöyle yermişti:

BİR DAKİKA

FOYA

İnanmayın, sakın inanmayın !

Bu şehrin sokakları normal olarak pistir. Size şirin görünsün diye temizlediler .. İstanbul'un zaptından beri bir türlü atılamayan tonlarca çöp daha dün denize döküldü.

Bu şehrin dükkân ları ve duvarları normal olarak cüzzama tutulmuş gibi delik deşiktir. Size şirin görünsün diye bir gecede boyatıldı.

Bu şehirde normal olarak tozdan toprak tan geçilmez. Size şirin görünsün diye sulatıldı.

Bu şehrin taksileri normal olarak birer mikrop yuvasıdır. Size şirin görünsün diye en temizleri tahsis edildi..

Bu şehrin mahut sokaktaki kadınları bile böyle değildi. Size şirin görünsün diye takıp takıştırıp sokağa çıkarıldılar.

Teşekkür mü? Ne münasebet. Sakın teşekküre kalkmayın ! Asıl bizler size müteşekkiriz. Sayenizde şu İstanbul'u biz de biraz şirin görüyoruz. !

Ünlü Karikatürcüler:

Karol Frester

(POLONYALI)

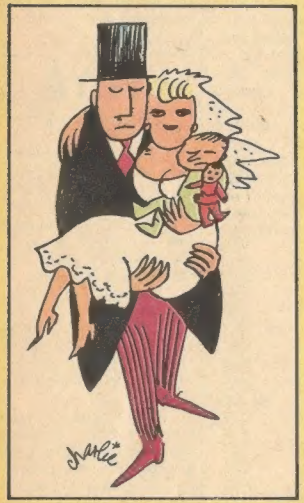

YEDİ KIZ BABASI

Adamın, yedi kızı vardı. Büyük kızı Çiftehan'lı bir erkekle evlendi ve ikiz doğurdu. İkinci kızı, Üçbudak köyünden bir delikanlıyla evlenmiş ve üçüz doğurmuştu. Dörtyollu bir erkekle evlenen üçüncü kızı da dördüz doğurdu. Daha küçük kızı, Beşevler mahallesinden biriyle evlendi ve beşiz anası oldu. Onun küçüğü, Altılar semtinden evlenmiş ve altız doğurmuştu. Ondan sonraki kız, Yedipınar'dan bir erkekle evlenince, töreyi bozmayıp yediz doğurdu. Sıra en küçük kızına gelmişti. Bir delikanlı, adama gelip kızıyla evlenmek istediğini söyledi. Adamın ilk işi, delikanlıya nereli olduğunu sormak oldu. Delikanlı, söyleyince de, adam düşüp bayıldı. Çünkü, damat adayı Bingöllüydü.

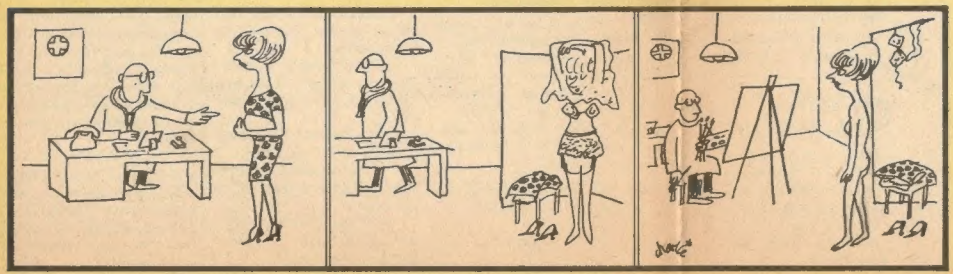

ADEMİ'den

TAŞLAMA

OLDU OLACAK

Yine pâre pâre toprağın bağrı
Umudun gülleri soldu solacak.
Kiminde hastalık, kiminde ağrı
Analar saçını yoldu yolacak !

Soğan ekmek ile bulgur aşımız
Omuzdan aşağı düştü başımız.
Kala kala kaldı bize düşümüz,
Alsınlar onu da oldu olacak !

Bilirler kuş dili, bilmezler halkı.
Geçen yıl bitmedi, bitti bu yılki..
Gökten ekmek yağar kurtarır belki...
Azrail kapıya geldi gelecek !

Karanlık gözlerle çakılsın çakmak,
İner başınıza bir gün bu tokmak,
Tacına, tahtına güvenen ahmak,
Kazdığın mezarlar doldu dolacak !

Üzülme Ademî şaşırma yolu,
Uğramazsa Hızır, gelmezse Ali,
Elinde kazması, ağzında gülü,
Ferhat da dağları deldi delecek !

KAÇALIM Kral Frederik kılık değiştirmiş olarak sokaklarda dolaşırken, küçük bir oğlanın, bir sokak kapısının ziline yetişmek için uğraştığını gördü. Çocuğa yaklaşan kral,

– Dur, yavrum, yardım edeyim, dedi, uzanarak zili çaldı.

Kralın koluna yapışan çocuk,

–Hadi! dedi, çabuk kaçalım...

Ankara-Enerji Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Program Bütçe Baş Müşavirliği Bürosunda memur Ali Fuat Burç yazıyor:

16 HAYDİ HAYDI

Hoca'nın eşeği hastalanınca komşuları,

-Hoca, senin eşek ölürse nereye gider? diye sorarlar,

Hoca,

-Elbette cennete ... der,

-Aman Hoca, hiç eşek cennete gider mi?

Hoca,

-İnsanlar gittikten sonra, benim eşek haydi haydi gider... der.

Okur Karikatürleri

17 GÖZÜ KADILIKTA

Hoca, eşeğine bin - miş giderken, yolda farkına varmadan, çözülüp açılan sarığı, eşeğinin ayaklarına dolaşır. Eşek tökezleyip de Hoca bakınca, sarığını eşeğin ayaklarına dolanmış görüp,

-Ben seni eşeklik - ten memnun bilirdim oysa senin gözün hocalıktaymış.. diye, sarığı eşeğin başına dolayıp,

-Var yürü, bundan böyle bir hoca da sen - sin! der.

■

Ankara- Dışkapı, As. İz. Bl. K, Ali Aşık yazıyor:

18 YARDIM

Din dersi öğretmeni,

-Kimlere yardım yapılmaz? diye sordu.

Öğrenci cevap veremeyince, öğretmen,

-Ben sana birini söyleyeyim, sen öbürlerini hatırla, dedi, mesela zenginlere yardım yapılmaz. Başka?

Öğrenci,

-Evet efendim, dedi, bir de nüfusu az olan il ve ilçelere yapılmaz.

■

Gelibolu-Kore Kahramanlar Cad. Alâet - tin Mh. No:68 Ahmet Özkaya Yazıyor:

19 DÜŞ DE GEBER

Deli, akıl hastanesi-

Yarışma

nin yüksek yapılarından birinin damına çıkmış, yerdeki konserve kutusunun içine atlıyacak - mış. Aşağıdaki arkada - şına, konserve kutusu - nu uygun bir yere getirmesi için sesleniyormuş:

-Biraz sağa çek. Çok çektin, az sola al şimdi, az daha.. Geriye, daha geriye! Yok, çok aldın. Biraz öne.. Sağa doğru.

Aşağıdaki deli, damdaki delinin bitmez tükenmez buyruklarından sinirlenip,

- Yeter be! Atlıya - caksan atla artık! diye bağırınca, damdaki deli de kızmış,

- Atlıyorum ama, demiş, aşağı atlayınca da bak sana ne yapacağım.

Korkan aşağıdaki deli, konserve kutusunu bir tekmeyle savurduk - tan sonra,

- Öyleyse yere düş de geber! demiş.

■

Heybeliada (Istanbul) Denizyolu Sok. No: 10 Kostanten Drako yazıyor:

20 NEYE BIRAKMIŞ?

Çavuş, topun başındaki nöbetçiyi bulama - yınca, aradı, onu koğuş - ta uyurken gördü. Uyandırıp sordu:

- Ne diye nöbet yerini bıraktın?

Fıkraları

Acemi er,

- Düşündüm ki, dedi, biriki kişi gelirse, top çok ağır olduğundan alıp götüremez. Daha kalabalık gelirlerse, nasıl olsa ben hepsiyle baş edemem. Ne diye topu bekliyeyim deyip yattım.

■

Kırıkhan(Hatay) - Mareşal Çakmak Cd. No:4/c Giyingör Terzihanesi, Bostan Belge eliyle, Nurettin Belge yazıyor:

21 BEN DE GİDEYİM Mİ?

Öğretmen ders anlatırken, bir öğrenci izin isteyip tuvalete gitti. Arkadan başkası,

-Öğretmenim, affedersiniz, ben de tuvalete gideceğim... dedi.

Öğretmen,

-Çabuk dön.. deyip onu da bıraktı.

Başka bir öğrenci kalkıp,

-Öğretmenim, dedi, o iki arkadaş tuvalete gideceğiz diye yalan söylediler. Dışarı çıkıp kavga edecekler. Müsaade ederseniz, gidip ayırayım.

Öğretmen,

-Peki, çabuk git ayır da gel.. dedi.

Başka bir öğrenci daha kalktı,

-Efendim, dedi, hepsi yalan söylüyor.. Son giden ikisi bir olup, önceden çıkan arkadaşımı dövecekler. Müsaade ederseniz ben de gideyim mi?

■

Dinar-Cumhuriyet Cd. Bahçelievler Sok. No:I Sadi Ay yazıyor.

22 KIZ KAÇIRMA

Delikanlı geceleyin köyde ağanın kızını kaçırırken horoz ötmeye başlamış:

-Aldı kaçıyooo...

Küçük fino köpeği uyanıp sormuş:

-Kim... kim.. kim..

Ördekler vaklamış:

-Vah vah vah.. Vah

Kazlar cevap vermiş:

-Suss susss susss..

Rahatını bozmak istemeyen yaşlı çoban köpeği de şöyle havlamış:

-Lâftır o... Lâftır o Lâftır o...

■

Cemalpaşa(Adana) Sular yolu, Tunceli Ap. Daire 8, Bayram Sarıaslan yazıyor:

23 NAKIŞLI

İki gözü kör Cebbar Ağa, heybesi çalındığı için köy alanında sövüp sayıyor, bağırıp çağırıyordu. Yanına gelen Muhtar,

-Aldırma Cebbar Ağa, bir yenisini alırız... deyince, Cebbar Ağa,

-Sen ne diyorsun Muhtar, çalınan heybem nakışlıydı.. dedi.

Okur Karikatürleri

JEROSLAV HAŞEK

Dünyanın ünlü mizahçıla - rından Çek yazarı Jeroslav Haşek 1883'de Prag'da doğmuş, genç yaşında politikaya atıl - mış, gerici düzene karşı koy- muş, politika madrabazlarıyla çatışmıştır. Avusturya-Maca - ristan İmparatorluğunun bas - kısına ve Katolik kilisesinin kö- tülüklerine karşı başkaldır- mıştır.

Birinci Dünya Savaşı 'na katılan Haşek, savaşçı devlet- lerin, halkların kanını kimler adına döktüklerini ve savaşın gerçek nedenlerini anlamış olarak savaştan dönmüş, her yerde iş aramış, çok ağır ko- şullar altında yaşayabilmiştir.

Jeroslav Haşek eserlerin - de, halka kutsal diye yutturulan boş kavramların gerçek yüzü - nü açıklar ve gerici düzenin bütün gülünçlüklerini ortaya kor.

En önemli eseri, hemen bü- tün dünya dillerine çevrilmiş olan "Yiğit Asker Schweik"tır. Bu eserdeki Schweik, dünya mizahının en keskin çizgili tiplerinden biridir. Jeroslav Haşek'in ilkin broşür olarak yayınlanan bu romanı çok bü - yük ilgi görmüş, sonraları bu romandan birçok filmler, ti- yatro oyunları da yapılmıştır. Haşek, bu romanın üçüncü cil - dini yazarken, 1923'de ölmüş - tür. "Yiğit Asker Schweik" öy- lesine büyük ilgi görmüştür ki, sonradan birçok yazarlar, ya- rım kalmış olan romanın ar- kasını vazmışlardır. Örneğin Bertolt Brecht'in "Schweik İ- kinci Dünya Savaşı'nda" adlı romanı bunlardan biridir.

Jeroslav Haşek'ten bir hikâye:

İTİRAFNÂME

Radikal Sosyalist Parti'nin or- ganı "28 Ekim" gazetesi yayınladığı bir dizi yazıyla Çek kamuoyu önün- de beni yerin dibine batırmaya ça- lıştı. İtiraf edeyim ki, benim için yazılanların hepsi de gerçektir. Ben "28 Ekim"in yazdığı gibi yalnızca bir alçak bir serseri değil, ondan daha kötü bir haydutum. İşte bu ne- denle, bana daha iyi saldırabilme- leri için 28 Ekim'e kendime değgin doğru malzeme vermeye çalışaca- ğım.

Ulu Tanrıya ve sizlere itiraf e- derim ki, daha doğmadan, annemin huzurunu kaçırdım. Benim yüzüm- den birçok geceler uyuyamadı.

Üç aylıkken bakıcımı ısırdım ve boğdum. Bundan dolayı annemin de başı belâya girdi. Prag mahke- mesi, çocuğunu kollamadığı için, annemi üç ay hapse mahkûm etti. Daha o yaşta öylesine bozulmuştum ki, annemi kurtarmak için tek keli - me söylemek zahmetine katlanma- dım. Tersine, büyüdükçe hayvanca duygularım arttı.

Altı aylıkken ağabeyimi yedim ve tabutundaki Aziz resimlerini ça-

lıp hizmetçimizin yatağına sakladım. Kızcağız, hırsızlık etti diye evden kovuldu. Ayrıca, ölü soyuculuğundan on yıl hapis cezası yedi. Nişanlısı kendini astı. Hizmetçi, cezaevinde ölünce arkasında yedi gayrimeşru çocuk bıraktı. Bunlardan kimisi uluslararası otel hırsızı olarak parladı, biri papaz oldu, en büyüğü de "28 Ekim"in yazarlarından biridir.

Bir yaşıma bastığımda bütün Prag'da gözlerini oymadığım yada kuyruğunu kesmediğim bitek kedi kalmamıştı. Bakıcımla sokağa çıkınca, şehrin bütün köpekleri daha beni uzaktan görür görmez kaçmaya başlıyordu. Bakıcı kızcağız da benimle uzun zaman kalamadı, çünkü onsekiz aylıkken onu Karlsplatz'a götürüp iki paket tütüne askerlere satmıştım. Bu felâkete dayanamayan kız kendini tirenin altına attı. Bu sırada tiren raydan çıkınca onsekiz kişi öldü, on kişi de yaralandı.

Üç yaşımdayken Prag'ın en bozulmuş çocuğuydum. Daha bu yaşta yüksek bir kişinin karısıyla ilişkim vardı.

Dört yaşımdayken ablamın kafasını dikiş makinasıyla ezdiğim için evden kaçmak zorunda kaldım. Ama kaçmadan önce evden birkaç bin altın çaldım. Bunları sonradan hırsızlarla harvurup harman savurarak yedik. Para suyunu çekince hırsızlık ve dilencilikle karnımı doyurdum. Kendimi Prens Thun'un oğlu diye tanıtıyordum. Yakalanıp bir ıslâh evine gönderildim. Ama çok geçmeden burasını ateşe verdim. Yangında bütün öğretmenler yanarak öldü, çünkü daha önce hepsini odalarına kilitlemiştim.

Prag sokaklarında sürünüyordum. Fırınlardan ekmek, mavnalardan meyva çalarak yaşamaya çalışıyordum. Ama Thomas kilisesinden şamdan çalınca durumum olağanüstü düzeldi. Şamdanı bir açık-göze bir altına satıp parayı o sokaktaki o evlerden birindeki kadınla yiyip bitirince, adamı yakalayıp şantaja başladım. Arka arkaya adamdan altınları sızdırmaya başladım. Adamcağız da, daha ucuza gelir diye gidip polise teslim oldu. Polna'ya kaçtım. İtirafnâmemin tam olması için burda açıkça söylüyorum : Polna'daki kızı öldüren Hilsner değildi, bendim. Üç altın için yapmıştım bunu. Polna'da kalamazdım. Yaya olarak Viyana'ya gittim. Altı yaşındaydım. Prag'a dönecek param olmadığından Herren sokağındaki bankayı soymak zorunda kaldım. Daha önce, tedbir olarak bankanın dört bekçisini boğarak öldürmüştüm.

Sonunda Prag'a döndüm. Tirende, yaşlı bir kadını çantasını elinden kapıp yola fırlattım. Kompartı-

ARKADAŞ

Uzun askerlik süresinden sonra evine dönen adam, karısının kucağında bir bebek görünce, deliye dönerek bağırdı:

-Bu piç kimden? Arkadaşım Johnson'dan mı?

-Hayır

-Arkadaşım Frank'tan mı?

-Hayır...

-Öyleyse arkadaşım Conrad'dan...

-Hayır, hayır, hayır..

Koca, saymadığı arkadaşlarını düşünürken kadın bağırdı:

-Ne yani? Benim hiç arkadaşım olmaz mı?

GARNİTÜR

Neyzen Tevfik bir gün lokantada yemek yerken, yemekten çıkan saçı bir yana koymuş. Az sonra yemekten ikinci, üçüncü saç da çıkınca Neyzen garsonu çağırıp,

-Bu saçları ayrı bir tabakta getirin ki herkes istediği kadar alsın bari... demiş.

İLKE

Tutumluluğuyla ünlü eski gazetecilerimizden Halil Lütfi Dördüncü nün yaşam ilkesi şudur:
"Anam, babam, kesem,
Çok kazanıp az yesem! "

BİR ŞARTLA

Osmanzade Taip Almanyadan dönüşünde, ordaki ilerlemeyi hayranlıkla anlatarak,

-Aramızda enaz ikiyüz yıllık fark var... demiş.

-Peki, yetişemez miyiz? diye birisi sorunca,

-Yetişiriz ama, demiş, bir şartla, onlar ilerlemeye devam etmezlerse!

manda onu sorduklarında, bir önceki istasyonda indiğini, hepsine selâm söylediğini bildirdim.

Ne yazık ki, anababam yaşamıyorlardı. Babam, ahlâksızlıklarıma üzülüp iki ay önce kendini asmıştı. Anacığım da Karl köprüsünden kendini atmış, kurtarmak isteyenlerin sandalını devirip içindekilerin boğulmalarına sebep olmuştu.

Bankalardaki paralarına konmak için zavallı amcamı ve bütün ailesini zehirlediğimden yapayalnız büyüdüm. Bu arada daha çok para almak için banka defterindeki hesapta rakam değişikliği yaptığımı da ekliyeyim.

"28 Ekim" in sayın yazılışleri müdürü,

Yazmaktan yoruldum. İtirafnâmemi tamamlamak isterdim ama pişmanlık gözyaşlarım bakışlarımı bulandırıyor. Gençliğime, geçmişime kana kana ağlıyorum. Benim için yazılarımızın daha da süreceği haberi, beni sınırsız bir sevince boğuyor. O yazılar, itirafnâmemin devamı olacaktır.

Bütün Çek halkı önünde bu günah çıkarmamın tam olması için, Radikal Sosyal Partinize alınmamı rica ederim. Yalnız bir parçasını anlattığım hayat hikâyemle güveninizi kazanacağıma inanıyorum. Partinize ilk üyelik ödeneğini nereye, ne zaman ödemem gerektiğini bildirmenizi rica ederim.

Yine görüşmek üzere...

ALNI GENİŞ

Borazan Tevfik'e

-Ne kadar da geniş alnın var! demişler.

-Felek, kara yazımı bolca yazsın diye yer ayırmış! demiş...

ŞİMDİKİLER

Bir yaşlı sivrisinek bir genç sivrisineğe şöyle diyordu:

-Siz çok talihlisiniz. Biz gençliğimizde, genç kızların ancak yüzlerini ve ellerini sokabiliyorduk. Oysa, siz gençler bu zamanda...

EVLİLİK

Yargıç sordu:

- Evli misiniz?

- Hayır ama pansiyoner oturuyorum.

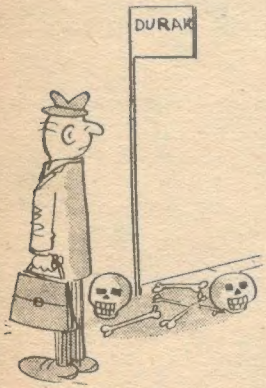

BİR RİCA

Bir kilisenin yardım kutusunun yanına şu yazı asılmıştı:

" Yardım kutusuna düğme atmak alışkanlığında olan sayın dindaşlarımızın, kilisenin demirbaşı olan sıraların şilte düğmeleri yerine, lütfen kendi ceket, pantolon ve göm - lek düğmelerini atmalarını rica ederiz! "

-Sana vaad ediyorum sevgilim, çok dostumuz ve çok çocuğumuz olacak !..

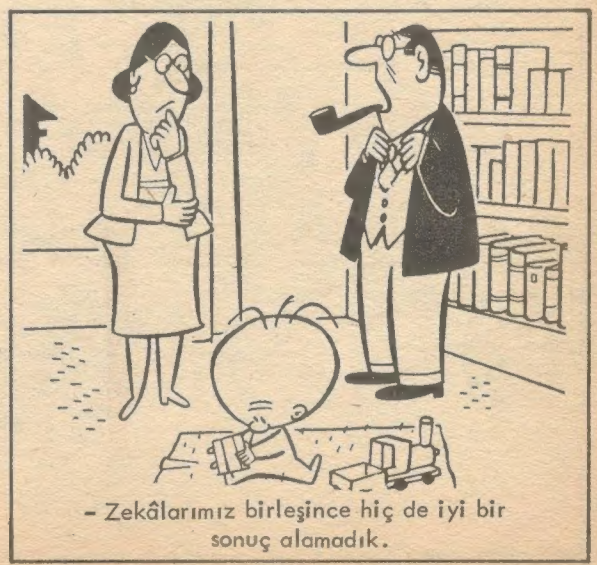

- Zekâlarımız birleşince hiç de iyi bir sonuç alamadık.

Kumaş
MAĞAZASI
Bird